68STE JAARGANG No. 8180 — WOENSDAG 6 JUNI 1951 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3358 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Zesde Amerikaanse vloot in Middellandse Zee ter beschikking van Eisenhower

New York. — Volgens een bericht van de „New York Times" heeft president Truman de zesde Amerikaanse vloot in de Middellandse Zee opdracht gegeven het Noord-Atlantische commando van generaal Eisenhower in Europa te steunen.

In geval van moeilijkheden zou Eisenhower kunnen rekenen op onmiddellijke en krachtige bijstand van de vloot-strijdkrachten in zijn Zuidelijke flank, zo wordt in het bericht gezegd. De zesde vloot, waarover vice-admiraal Gardner het commando voert komt onder gezag van admiraal Carney, de opperbevelhebber van de Amerikaanse vlootstrijdkrachten in het Oost-Atlantische en Middellandse Zeegebied.

Naar de „New York Times" verder bericht, is de omvang van de zesde vloot de laatste maanden enorm uitgebreid, zodat zij thans van de machtigste vlooteenheden van de Verenigde Staten in vredestijd is geworden. Zij omvat ongeveer 70 schepen, waaronder twee van 's werelds grootste vliegdekschepen, de „Coral Sea" en de „Franklin D. Roosevelt", die beide een waterverplaatsing hebben van 45.000 ton, alsmede de „Newport News" en de „Salem", twee der drie grootste kruisers, die er bestaan. Verder behoren tot de zesde vloot het vliegkampschip „Saipan" en ongeveer 13 torpedobootjagers.

Griekse crisis

Athene. — Koning Paul van Griekenland heeft de ontslagaanvrage van zijn hoffunctionarissen niet aanvaard. In een communiqué van het hof wordt meegedeeld, dat prof. Pazmasogloe benoemd is tot secretaris-generaal van het hof. Deze functie is ingesteld na de opheffing van het politieke bureau van de koning en het ontslag van de functionarissen, die de kwestie tussen de koning en Papagos in de hand zouden hebben gewerkt. Pazmasogloe is een partijloos jurist van beroep en was reeds juridisch adviseur van Koning Paul.

PERZISCH OLIECONFLIKT

Teheran. — De Sjah van Perzië heeft de uit drie man bestaande Perzische olieraad, die de installaties van de Anglo-Iranian zal overnemen, Dinsdag in een speciale audiëntie ontvangen. Men ziet in deze audiëntie een bewijs, dat het besluit van de maatschappij om onderhandelaars te zenden geen uitstel van het vertrek van de olieraad tengevolge zal hebben.

Teheran. — De Amerikaanse ambassadeur in Perzië, Henry Grady, heeft Dinsdag bij de Brits-Perzische oliemaatschappij aangedrongen de aankomst van haar onderhandelaars in Teheran te bespoedigen. Grady heeft op een persconferentie verklaard, dat het nuttig zou zijn, indien de maatschappij terstond zou meedelen, wanneer haar delegatie zou aankomen. Hij voegde eraan toe, dat hij zeer ingenomen was met de houding van Mossadeq. De toestand was „zo goed als men maar kon verwachten" in de huidige omstandigheden. Grady noemde zich „een onofficiele bemiddelaar".

Fabriek ontploft

Nyack. — In de Kayfries Company Chemicla Plant" te Stony Point in de staat New York heeft zich een zware ontploffing voorgedaan. Volgens de politie is een gebouw in de lucht gevlogen. Na de ontploffing brak brand uit. Volgens de eerste berichten hadden de employé's het gebouw voor de ontploffing verlaten. Bij de blussings-werkzaamheden liepen verscheidene brandweerlieden brandwonden op. De schade wordt geschat op 400.000 dollar.

Koreaanse Campagne

Guerillaoorlog achter front laait weer op

Poesan. — Thans wordt melding gemaakt van de eerste guerilla-actie van de Noordelijken van enige omvang sedert maanden. Op 26 Mei deed een groep communisten namelijk een aanval op Tsjongdjoe, dat ruim 150 km. achter het front van de Verbondenen ligt.

De stad werd in brand gestoken, een aantal personen werd gedood en anderen werden uit de gevangenis gehaald. Volgens leden van de Zuid-Koreaanse Nationale Vergadering konden de guerilla's vrij hun gang gaan, ofschoon er 400 man, politie in de stad was en de aanvallers veel minder sterk waren.

Heden wordt in een communiqué van het achtste leger gezegd, dat de Noordelijken in het gebied van Jongtsjon en Jongpjong gedwongen werden enigszins terug te trekken. In de centrale sector maakten de Verbondenen vorderingen van ruim één kilometer. De Noordelijken trokken hier op sterkere stellingen terug. In de buurt van Hwatsjon en Indje boden de Noordelijken krachtige tegenstand.

Frans offensief in Indo-China

Hanoi. — Naar het hoofdkwartier van het Franse leger in Indochina bekend heeft gemaakt, hebben de Franse strijdkrachten de troepen van de Vietminh, die negen dagen geleden een offensief waren begonnen teneinde zich meester te maken van de grote rijstoogst in het Zuiden van de Tonkinese delta, teruggedreven.

Een sterke mobiele Franse colonne, die Dinsdag een aanval ondernam in het Zuiden van de delta, dreef de Vietminh-troepen op de vlucht. Zij trokken zich in Zuid-Westelijke richting op bolwerken in de kalksteenbergen terug. De Franse strijdmacht keerde terug naar Ninhbinh, 90 km. ten Zuid-Oosten van Hanoi. Franse hulptroepen hebben de post Jentsjoea, 8 km. ten Zuid-Westen van Ninhbinh, na een strijd van 12 uur heroverd. Hierbij werd gebruik gemaakt van kanonneerboten, artillerie en vliegtuigen.

Presidentschap van Portugal

Lissabon. — De Portugese premier Salazar heeft een verklaring uitgegeven, waarin hij zegt niet te wensen tot president gekozen te worden in opvolging van de overleden maarschalk Carmona.

Hij is er ook niet voor, dat de presidentsverkiezing tot 1956 zou worden uitgesteld, terwijl hij zelf in deze periode als plaatsvervangend president zou optreden. Het is weliswaar moeilijk het ontstane vacuum te vullen, doch geenszins onmogelijk. Er is ook geen regeringscrisis ontstaan.

DE DOOD NADERT

Washington. — Warren Magee, advokaat van de zeven ter dood veroordeelde Duitse oorlogsmisdadigers, verklaarde, dat hij het Amerikaanse hoge gerechtshof Dinsdag zal verzoeken om een nieuw uitstel van de executies. Dit was het laatste wat hij kon doen. Het jongste uitstel is Dinsdagmiddag om 15 uur afgelopen, maar het Amerikaanse departement van justitie heeft meegedeeld, dat de bezettingsautoriteiten in Duitsland niet tot de terechtstelling zullen overgaan, zolang een beroep in behandeling is. Een klerk van het Hoge Gerechtshof zei nog niet te weten, welke procedure zou worden gevolgd, aangezien het hof de zitting tot de herfst verdaagd heeft. Naar verluidt, heeft de Amerikaanse Hoge Commissaris in Duitsland, McCloy, geen instructies gekregen de terechtstellingen op te schorten als gevolg van het nieuwe beroep van Magee.

Koning George moet rusten

Londen. — Koning George van Engeland heeft alle openbare ontvangsten voor ten minste vier weken afgelast. Hij zal een periode van volledige rust ingaan, aldus is te Londen meegedeeld. Volgens een verklaring van Buckingham Palace is de longaandoening van de Koning nog niet geheel genezen.

Recht tot het hart

Wie zonder ons genoegzaam te kennen, slecht over ons denken, doen ons geen kwaad; wij zijn het niet, die door hen aangevallen worden, het is het spook hunner verbeelding.

Acheson gehoord

Niet Amerika, maar de bondgenoten waren tegen bombardementen boven Jaloe

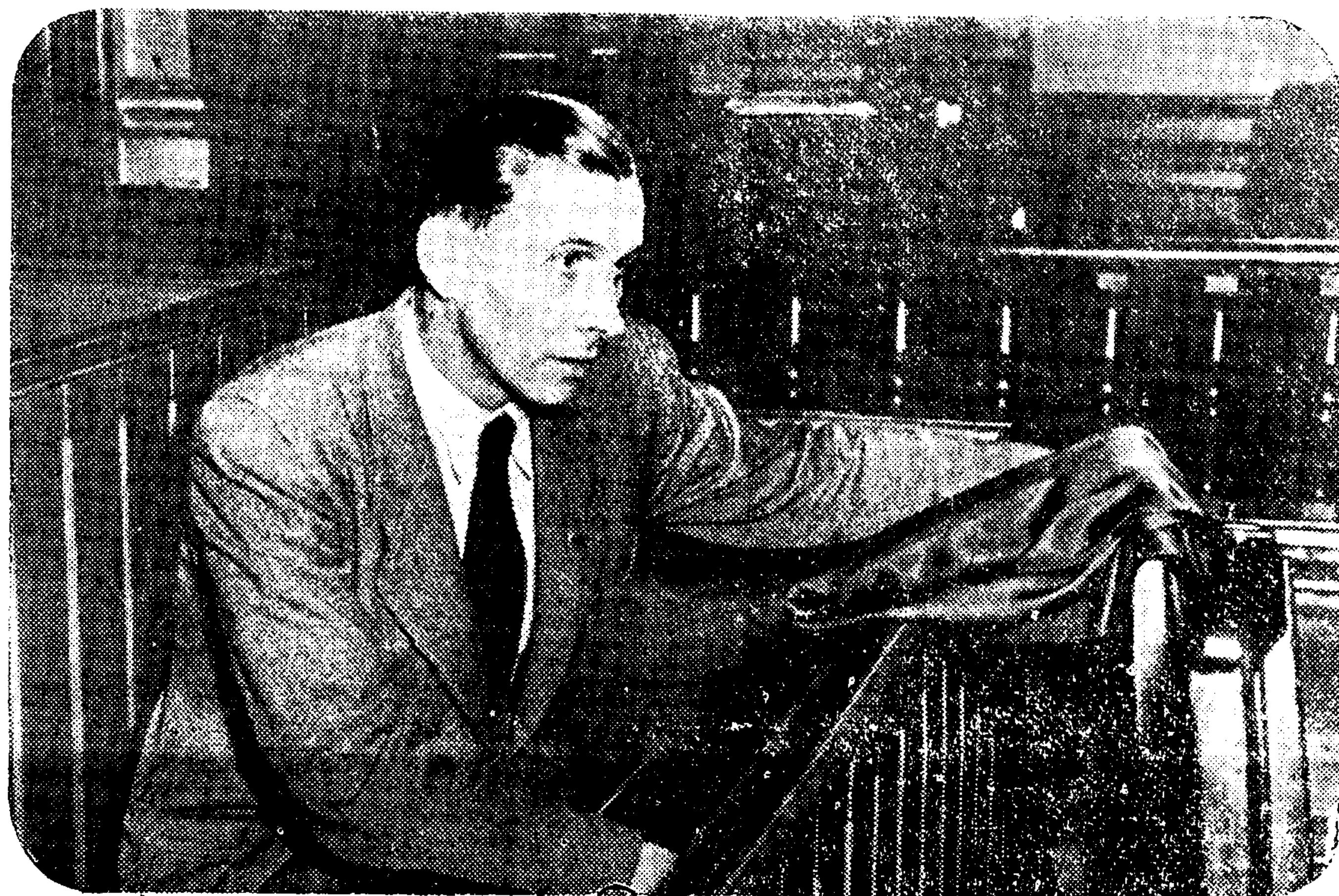
Washington. — Acheson zeide bij zijn verhoor van Dinsdag over de kwestie-MacArthur, dat hij in December aan de Amerikaanse ambassade in de landen met strijdkrachten in Korea telegrammen had gezonden, waarin een plan was vervat voor krachtige achtervolging van de vliegtuigen der communisten over de Jaloe en tot boven Mandsjoerije, wanneer deze vliegtuigen vandaar waren opgestegen om de Verbondenen aan te vallen.

In het telegram werd gezegd, dat misbruik maken van Mandsjoerijse bases door de vijand een ondragelijke last voor de Verbondenen zou kunnen worden. Het State Department moest door de ambassades ingelicht worden over de reacties der regeringen. Het plan kon echter niet worden uitgevoerd, daar de bondgenoten ernstige bezwaren hadden.

Acheson zeide thans: „Wij zullen dit voorstel niet in de Verenigde Naties herhalen, omdat wij van mening zijn, dat er betere resultaten bereikt kunnen worden door verscherping van de beperkende bepalingen op economisch gebied ten aanzien van communistisch China dan door de bondgenoten te verzoeken in militair opzicht verder te gaan dan zij op economisch gebied bereid waren."

Acheson zeide nog, dat de Verenigde Staten zich slechts dan genoodzaakt zouden kunnen zien om van hun vetorecht gebruik te maken ten aanzien van de opneming van de regering van Peking in de Veiligheidsraad, wanneer zij hiertegenover in de minderheid zouden zijn, doch hij verwachtte niet, dat dit zou gebeuren. Acheson zeide nog, dat de Amerikaanse bevelhebber te velde in Korea het recht heeft een wapenstilstand te weeg te brengen, doch niet zonder overleg met de andere staten-leden der Verenigde Naties.

De Democratische senator Gillette zeide het hiermee niet eens te zijn en stelde de vraag: „Wat doen wij eigenlijk met een kwart millioen man in Korea zonder oorlog verklaard te hebben?" Acheson antwoordde, dat de Amerikaanse troepen handelden volgens de resoluties van de Veiligheidsraad.

DE NIEUWE NAZI FUEHRER VAN DUITSLAND — Majoor Generaal Ernst Remer, gewezen metselaar tijdens een proces te Verdun bij Bremen toen hij tot vier maanden opsluiting veroordeeld werd wegens belastering van de Bonn-Regering in verkiezingstoespraken tijdens de campagne in Neder-Saksen. Remer beschuldigde Minister President Adenauer en zijn ministers er van dat ze „niets anders dan dienaren waren van de Westerse geallieerden".

het nieuws van vandaag

De verkiezingen brachten een teleurstelling voor de K.V.P. Was er de vorige maal reeds een dalende lijn — alhoewel zo gering, dat ze slechts in procenten en niet in het absolute stemmen aantal tot uitdrukking kwam — thans is, ondanks de vermeerdering van het aantal uitgebrachte stemmen, het getal der K.V.P. stemmers teruggelopen. Dit is natuurlijk een teleurstelling: op de eerste plaats voor hen, die zo hard gewerkt hebben om een bevredigend resultaat te behalen.

Daar het inspannende werk van propagandisten eigenlijk alleen evenwaardige compensatie kan vinden in een groei die bevrediging schenkt, wordt er dubbel idealisme vereist, om te blijven vechten voor datgene wat men als goed en noodzakelijk ziet voor Katholiek Curaçao, ook wanneer de vruchten van het succes de verbeten inspanning niet op de voet volgen.

Hoe komt het echter, dat de feiten alle pogingen ten spijt, een tegengestelde richting uitdringen? Het is goed, zich daarop te bezinnen, want een open oog en goed begrip voor de werkelijkheid waarmee wij kampen, kan slechts nodeloze ontmoediging voorkomen.

Men hoort zo vaak redeneren: hoe is het mogelijk, dat nadat door religieuzen en door de besten onder de katholieken die met hen samenwerkten, in het verleden zoveel tot welzijn van het volk gedaan werd, er nu zo weinig zijn, die zulke prestaties als een garantie zien voor de betere toekomst? Hoe komt het, dat zo weinigen hun vertrouwen schenken aan hen, die zich steeds, dat vertrouwen hebben waardig getoond?

Het feit alleen al, dat iets zo evident is voor degenen die dit vragen, en blijkbaar zo weinig evident voor degenen over wie gevraagd wordt, toont reeds, dat men hier te doen heeft met twee groepen van psychisch radicaal verschillende structuur. Men kan zich hierover uitputten in verwijten; men kan de handen laten zakken in moedeloosheid: het verandert niets aan het harde feit, dat een meest voor de hand liggende consequentie niet getrokken wordt en dat er gewerkt moet worden met volharding en gewacht met geduld, totdat de ogen voor dit meest voor de handliggende open gaan.

En dit niet zozeer, omdat het redelijk is dat de ware werkers voor het volk ook als zodanig erkend worden: zelfs niet omdat het aan het volk slechts ten goede kan komen, achter die ware werkers te staan. Maar op de eerste plaats, omdat het zulk een ernstige lacune in de gehele persoonlijkheid is, wanneer men niet in staat is het meest voor de hand liggende te zien. En omdat de lacune, die zich hier manifesteert, ook op vele andere gebieden zijn betreurenswaardige uitwerking heeft.

De stemming

Een volkse formulering van de boven gestelde vragen is: Waarom toont het volk niet meer „dankbaarheid aan hen, die het weldeden? Deze vraag is taboe. Ze wordt beantwoordt met de tegenvraag: Wanneer houdt die plicht tot dankbaarheid eens op? Moeten we daar eeuwig mee zitten te houwen?

Zaak is natuurlijk, dat dit spreken over „dankbaarheid" slechts een volkse, onnauwkeurige formulering is. In de zin van het woord, die hier gesuggereerd is, wordt er in het geheel geen dankbaarheid gevraagd, evenmin als zij, wier roeping het is voor het welzijn van het volk te werken, die arbeid van een „dank u" in welke vorm dan ook zullen laten afhangen. Met dat „dankbaarheid" wordt dan ook niets anders bedoeld, dan dat prestaties gewaardeerd worden voor wat ze waard zijn, en dat vertrouwen voor de toekomst gebaseerd wordt op de zekere grondslag van waardevolle verrichtingen in het verleden.

Doch zowel de duidelijke feiten uit het verleden als de voor de hand liggende consequenties voor de toekomst ontgaan nog het leeuwen aandeel van onze kiezers, en zolang dit zo is, moeten zij die voor het welzijn van het volk willen werken, arbeiden met volharding, ook al gaan de ogen niet open bij het ontsteken van het eerste licht.

Want niet of dit nu gebeurt of over 10 jaar, is belangrijk, belangrijk is dat het volk de ogen open gaat en het ziet wat het meest voor de hand liggend is en dit wel omdat het de triomf zou zijn van het gezond verstand.

Het spiegelbeeld der Antillen

X

Het woord „Vooruitgang", waarvan wij reeds opmerkten, dat het niet overal ter wereld hetzelfde betekent, zal ter oorzake van de heersende mentaliteit, die wij eerder beschreven, in onze gemeenschap gemakkelijk een betekenis hebben, welke onevenredig sterk op het uiterlijke, en dus het bijkomstige, georiënteerd is. De vele gevallen, waarin wij dezelfde tendens ontdekten, waarschuwden ons hier reeds voor.

Toch heeft gebrek aan onderscheidingsvermogen op dit punt, of althans het te beperkt gebruik er van, aanleiding gegeven tot het kiezen van wegen die minder geeigend waren om het ideaal van een harmonieuze volksontwikkeling te bereiken.

Men moet het materiaal, waarmee men werkt, goed kennen voordat men kan bepalen hoe het gevormd moet worden. Het kiezen van deze minder ge-eigende weg is intussen aan meer factoren te wijten dan aan het ontbreken van een grondige kennis der volkspsyche alleen.

De roep om „vooruitgang" is immers geen nieuw verschijnsel, noch is het beperkt tot Curaçao alleen. Reeds sinds de Franse Revolutie heeft ze met bijzondere kracht door de landen van het oude Europa geklonken, en de tijdgeest, die met het woord „Verlichting" wordt aangeduid, oordeelde onderwijs — en wel in het bijzonder exact-theoretisch onderwijs — het alleen zaligmakende middel, om die vooruitgang te bewerkstelligen.

„Open scholen en sluit de gevanngnenissen", luidde de leus en er is wel geen slagwoord waarvan de feiten duidelijker de bedenkelijke waarde hebben aangetoond. Scholen zijn in de jaren, die sindsdien verliepen immers in heel wat groter getale geopend dan gevangenissen gesloten.

De oorzaak van de dwaling lag in het feit, dat de eeuw van het rationalisme bijzonder geneigd was, de menselijke persoonlijkheid te identificeren met het intellect. En ofschoon niemand de allerbelangrijkste rol zou kunnen ontkennen, die het verstand in de persoonlijkheid speelt noch ook de vormende invloed die er van uitgaat, toch is het wel duidelijk, dat beiden evenmin identiek zijn als een deel identiek is met het geheel.

Intussen leidde dit rationalisme mede tot de overtuiging, dat het bijbrengen van een zo groot mogelijke hoeveelheid exact-theoretische kennis de gemakkelijkste en zekerste manier was, om van de mens een „intellectueel" te maken, d.w.z. zijn vooruitgang te bewerken.

Deze identificatie van „intellectueel" met „vooruitgang" is een even tekenend verlichtingsverschijnsel — om niet te zeggen verlichtingsdwaling als het gelijkschakelen van „verstand" en „persoon". Doch daar komt nog bij, dat men intellectualiteit wilde kweken van de gemakkelijkste en vlugste soort, wat in de zaken des geestes helaas maar al te vaak gelijk staat met: van de slechtste soort.

Intellectualiteit, al is het dan ook maar een onderdeel van cultuur, deelt in de karaktereigenschappen er van, d.w.z. dat ze niet opgeplakt en niet ingepompt kan worden, maar moet groeien.

De studie is dan ook veel meer een voedsel voor de geest, waardoor deze groeit, dan dat het een plaatsen is van een aantal artikelen in een kast.

Dit hebben de adepten der verlichting, de vaak onbewuste slachtoffers van het rationalisme, te zeer uit het oog verloren met als gevolg, dat er een generatie van half-intellectuelen gevormd werd: menselijke persoonlijkheden, die vlees noch vis waren: die slechts in hun verstand vooruitgingen en dat nog ten halve; die bij gebrek aan organische en totale groei uit het evenwicht geraakten, zodat de methode tenslotte leidde tot vooruitgang van een nog al bedenkelijk karakter.

De dogma's der „Verlichting", die in Nederland aan de volksontwikkeling ter grondslag lagen heeft men naar hier overgebracht en ook hier evenzeer beschouwd als axioma's, die geen verder bewijs voor hun geldigheid behoefden. Men heeft ze ook hier als leiddraad genomen voor het te voeren beleid.

De geestdrift, waarmee dit onderwijsbeleid door de bevolking ontvangen werd, de graagte waarmee men er op reageerde, zal de overheid wellicht bevestigd hebben in haar overtuiging, dat de gekozen weg de juiste was.

L.O.-scholen werden Mulo-scholen en werden grotere Mulo scholen en werden talrijker Mulo scholen. Mulo scholen werden Middelbare scholen en

bij dat alles konden er niet genoeg lokalen gebouwd worden om de leerlingen te bevatten.

Onze bezwaren gaan vanzelfsprekend niet uit naar het feit, dat het volk onderwijs verlangt. Dit verlangen is te redelijk om critiek te gedogen. Onze bezwaren gaan veel meer uit naar het soort onderwijs, dat het kreeg. Een soort n.l. die eerstens te exclusief verstandelijk is en daarbij van dit verstand nog het smalste deel aanspreekt d.i. voornamelijk het geheugen.

Op het punt van onderwijs is het echter vrij wat gemakkelijker aan te geven in welke opzichten het te wensen overlaat, dan aan te geven, hoe die wensen te vervullen. Het is de eerste keer niet dat principiële beschouwingen gewijd worden aan de paedagogische waarde van het exact theoretisch onderricht en ook is het niet de eerste keer, dat die beschouwingen tot negatieve conclusies leidden. Even zeker is het echter, dat het debat over dit onderwerp tot op heden is blijven steken bij de vraag: „Maar wat dan?" Wat ongeveer gelijk staat met te vragen: „Kan elementair onderricht, of meer uitgebreid elementair onderricht. wel anders zijn dan exact theoretisch?"

Wij geloven dat deze vraag inderdaad negatief beantwoord moet worden: de scholing van het verstand begint nu eenmaal met het geheugen. De natuur heeft dat zo gemaakt en geen theoreticus kan daar, al zijn schone wensen ten spijt, verandering in brengen.

Voor ons schuilt de moeilijkheid dan ook niet zozeer in het exact theoretisch onderricht als zodanig dan wel in het feit, dat voor een te brede laag van onze bevolking het onderricht daarmee op hield. Dit soort onderwijs is immers in wezen een doorgangsfase en geen eindpunt.

Het is een gemeenschappelijke oprit die naar een tweesprong leidt: de ene weg is de scholing van het verstand tot wetenschap, welke scholing tevens de middelen dient te bevatten om behalve het verstand ook de rest van de persoon tot intellectueel cultuurmens te vormen. De andere weg is de scholing van het praktisch verstand, waarbij de uitoefening van het vak zelf de opvoeding van de vakman voltooid.

Deze aansluitende voltooiïngen ontbreken in onze gemeenschap tot nog toe te zeer. Een te groot deel van deze maatschappij bleek steken bij de beginfase en dit drukte zijn stempel bezwarend, niet slechts op de individuen maar ook op de samenleving, waarvan zij zulk een belangrijk deel vormden. En dit stempel moest door de mentaliteit, die wij boven kenschetsten op ons eiland nog zwaarder drukken dan elders.

Doch daarover de volgende keer.

Vatican City.

Saint Pere tres sensible filial hommage membres Croisade Eucharistique Vicariat Curacao occasion béatification Pie X accorde tout coeur gage abondantes graces bénédiction apostolique implorée.

Montini Substitut.

RIFDRUKTE

In de afgelopen maand namen totaal 4.507 mensen een duik in het zilte zeenat.

Tijdens de afgelopen week namen 768 personen gebruik van het bad.

EEN POLITIEK VREUGDETJE

Gistermiddag sloeg de feestroes sommige N.V.P.-lieden over hun gemeende overwinning dusdanig in het hoofd, dat zij het nodig oordeelden voor de zaak van de heer Jonckheer een demonstratie te moeten geven van hun trouw aan de doctoor. Het werd een rumoerig gevalletje met gescheurde overhemden en veel grove woorden. De politie greep in en nam een der feestelingen mede naar het bureau. Het was nog geruime tijd woelig onder Hotel Americano. Het waakzaam oog der politie werkte echter als verzachtende olie op de politieke hartstochten.

WIJKVERPLEGING „PR. MARGRIET HOUDT PROPAGANDA AVOND

Het Bestuur van de Stichting voor Wijkverpleging „Prinses Margriet" zal, ter nadere kennismaking met het zo nuttige werk een avond met films houden op Vrijdag 8 Juni des avonds om 8.30 in de pátio van het Cultuurcentrum.

De agenda vermeldt: Causerie door de Voorzitter van de Stichting, de heer J. H. Sprockel, kleurenfilm „Your Health Center".

Voorlezing: „Jantje Tuf" uit het boek „Ik ging de wijk in" van Zuster Sonja en de kleurenfilm „Wise Parents, Healthy Babies".

Na de pauze zal mevr. Smolders-Kerkhove vertellen „uit eigen ervaring op Curaçao". Hierna draait de kleurenfilm „Sanitary Market". Vervolgens spreekt de medisch adviseur, de heer Chr. J. H. Engels, De nieuwe Nederlandse film van Polygoon Profilti: „Sociale Zorg in de Nederlandse Antillen" en „Caring for Children" (een meisje wordt kinderverzorgster) besluiten de avond.

DE WEERSGESTELDHEID

De temperaturen waren 31,5 C max., 26 C min. en 28,7 gem. resp. 88,7 F, 78,8 F en 83,7 F. De windsnelheid was 20 knopen max., 15 knopen min. en gemiddeld 18 knopen. Het vochtigheidsgehalte was 63%. De hemel was 6 uur half bewolkt, 11 uur bewolkt en 7 uur dicht bewolkt. Er was geen neerslag.

NAAR NEDERLAND

Met het KLM vliegtuig van gisteravond vertrok de Nederlandse consul van Midden-Amerika, Z. Exc. W. E. van Panhuis, naar Nederland.

NIEUWE KANTOREN.

Aangevraagd wordt een crediet van ƒ 2 100 bestemd voor de inrichting van de nieuwe kantoren van de Districtmeester van het tweede district te Rio Canario en Dominguito. (Rio Canario ƒ 1.050.— en Dominguito ƒ 1.050.—).

HOE CURACAO LEEST

In Mei werden totaal 5944 boeken uitgeleend. Hiervan waren 3990 romans, waarvan 3391 Nederlands, 538 Engelse, 29 Spaanse, 17 Franse en 15 Duitse.

Voorts werden 1504 Kinderboeken en 450 studieboken uitgeleend.

Gouverneur Struycken gearriveerd

Z.E. de gouvernuer zou, althans volgens onze gegevens, om een uur op Hato verwacht worden. Hier zal hij verwelkomd worden door de commissie van ontvangst, waarvan wij de samenstelling reeds eerder hebben vermeld in ons blad.

De stoet is als volgt samengesteld.

In de eerste auto zit de hoofdcommissaris van politie, in de tweede auto de gouverneur met de voorzitter van de Staten, mr I. C. Debrot, in de derde auto de adjudant van de gouverneur, kapitein R. v.d. Beek, de vierde auto mevr. Struycken met de voorzitter van de R.R. mr da Costa Gomez, in de vijfde auto Kolonel Hessing en dr Ch. de la Try Ellis. In de zesde auto bevinden zich de gezaghebber van Curaçao, de heer M. Gorsira en de heer F. Corver, gouvernementssecretaris, in de 7de wagen mr de Vries en de heer van Weel, resp. secretaris van de RR en griffier van de Staten.

Het gezelschap zal via de Hatoweg rondom het Schottegat naar het paleis trekken, waar de overige leden van de commissie van ontvangst staan opgesteld, zoals de wnd. gouverneur mr F. Jas, leden van de RR, Statenleden, Raad van Advies, de procureur generaal, de president van het Hof en de commandant van de mariniers, overste Mas.

Zoals te doen gebruikelijk bij de taak overdracht van de gouverneur één hele dag vrij voor de ambtenaren en gouvernementswerklieden. De winkels blijven geopend, evenals andere niet gouvernements-instellingen. De dagbladen zullen verschijnen.

GOUVERNEUR STRUYCKEN VERTROK.

Amsterdam — Mr A. A. M. Struycken, gouverneur van de Nederlandse Antillen, is Dinsdagmiddag van Schiphol naar Willemstad vertrokken. Op een vraag hoe hij zich zijn positie voorstelt als hoofd der Landsregering en vertegenwoordiger van de Kroon, antwoordde mr Struycken dit te zien als een coordinerende functie, die op vertrouwen moet zijn gebaseerd. Ook acht hij een harmonische samenwerking tussen de Landsregering en de Eilandsraden mogelijk. Hij had met verwondering kennis genomen van het feit, dat van de totale textielimport in de Antillen ad 40 millioen gulden 's jaars slechts anderhalf millioen uit Nederland komt. De Amerikaanse textielindustrie beheerst de markt, vooral ook, omdat de smaak op de Antillen Amerikaans is ingesteld. Naar zijn mening moet het voor de Nederlandse textielhandel door samenwerking mogelijk zijn de cijfers voor Nederland op te voeren.

Mr Struycken wordt begeleid door zijn echtgenote en zes kinderen. De twee oudsten blijven in Nederland om hun middelbare studie te voltooien.

Vaderdag-gesprekken.

's-Gravenhage — In het tijdvak van 11 t/m 16 en van 18 t/m 23 Juni, dus een week voor en een week na Zondag 17 Juni Vaderdag zijn in het rechtstreekse radiotelefoonverkeer met Suriname en Curaçao goedkope gesprekken toegelaten tegen de helft van het tarief en op dezelfde voorwaarden als de Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken.

MR HOOGHOUT BENOEMD TOT LID VAN HET KABINET

Waarom het ene blad **wel**, de ander **niet** van „officiele" zijde mededeling krijgt van de benoeming van een lid in het kabinet van de gouverneur is ons een even groot raadsel als het bestaan van het kabinet aanleiding geeft tot twijfel aan zijn noodzakelijkheid.

Maar gisteren lazen we dan, dat mr P. G. Hooghout, referendaris bij het ministerie van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen zal worden tewerkgesteld bij het kabinet van de Gouverneur der Nederlandse Antillen.

Uit bovenstaande blijkt dus, dat er meerdere „kabinetsleden" op komst zijn. In ieder geval moet er nog een directeur komen!

CURACAO

ENGELS KONINGSFEEST

Ter gelegenheid van de viering van de verjaardag van H. M. Koning George organiseert het Brits West Indisch Comite een feestdag en wel op Donderdag 7 Juni a.s.

Om 10 uur worden gasten en genoden op Jan Thiel baai verwacht, waarna de Engelse consul een toast zal uitbrengen op de Koning. De directeur van de CPIM/CSM, de heer H. van Drimmelen zal het woord voeren, waarna ten besluite een vertegenwoordiger van de Engelse werknemers het woord zal voeren. Een en ander wordt besloten met sportwedstrijden.

TELEGRAAF EN TELEFOON IN CIJFERS

Door de Radio-bedrijfscentrale van de LRTD werden in Mei ontvangen 9.067 telegrammen met een totaal van 155.204 woorden (v.m. 8.450 tgmn. met 142.764 wdn.) en verzonden 8.787 telegrammen met een totaal van 148.201 woorden (v.m. 8.116 tgmn. met 138.185 wdn.)

Voorts werden 316 binnenlandse gesprekken gevoerd met een totaal van 1108 minuten (v.m. 433 gespr. met 1661 min.) en 387 buitenlandse gesprekken met een totaal van 2087 minuten (v.m. 408 gespr. met 2200 min.).

VOORLICHTING

Het voorlichtingsinstituut voor het Welvaartsplan Ned. Antillen heeft een handig gestenceld boekje laten zien, waarin inlichtingen zijn opgenomen bestemd als antwoord op de eerste vragen, die ieder zich stelt, wanneer hij in contact met de Antillen treedt.

Deze inlichtingen zijn grotendeels ontleend aan verslagen, rapporten, publicatiebladen, enz. die over het algemeen door het publiek niet gemakelijk geraadpleegd worden.

In dit handig boekje lezen we iets over de geografische en economisch toestand van dit gebied, richtlijnen bij de vestiging van personen, het deposito bedrag, dat hierin vermeld wordt, is inmiddels gewijzigd, vestiging van bedrijven enz.

Dan is er nog een overzicht gegeven van de belastingen, prijzen van water, electra, levensmiddelen, huren enz. Kortom, in dit boekje kan men alles vinden wat de toekomstige bewoner van de Antillen dient te weten.

TWEE EREBURGERS

Zoals we reeds eerder meldden komt morgen een goodwill missie uit de Mississippi omstreken naar Curaçao. Het gezelschap staat o.l.v. burgemeester de Lesseps S. Morrison.

Op 22 Maart 1949 zijn twee Antillianen, t.w. de heren Ch. E. W. Voges en oud ondergezaghebber van Saba M. J. Huith, benoemd tot ere-burgers van New Orieans met de sleutel van de stad. Deze ere titel werd hen verleend op grond van hun verdiensten welke de heren Voges en Huith hebben met betrekking tot de zeiljacht sport. Vele Amerikaanse jachten doen n.l. Saba aan.

POST OP HATO-KANTOOR

In de afgelopen maand worden totaal 5.690 stukken op het postkantoor te Hato ter post bezorgd.

Z. H. DE PAUS ANTWOORDDE

Het Bestuur van de E.K. op Curaçao mocht het volgende antwoord op het telegram van Zondag j.l. van Zijne Heiligheid ontvaigen:

Lions conventie op Curacao
Een aantrekkelijk programma

Deze week zal Curaçao het gastvrije tehuis zijn voor een 150-tal gedelegeerden van Venezolaanse en Arubaanse Lions, die hier de Lions Conventie zullen houden. Wanneer we dan weten dat tal van kennissen en familie leden van onze gasten zullen meekomen, belooft het deze week dus een voor Curaçao zeer belangrijke week te worden. Curaçao, dat in het buitenland bekend staat als het goedkoopste winkelcentrum uit de Caribean, zal dus ook op ander gebied in het centrum staan van onze gasten, die wij hier van harte welkom heten.

Het is natuurlijk een overbodig beroep de winkelstand van Curaçao op te wekken het beste beentje voor te zetten, dit moet een groot ontvangst worden. De Lions hebben er in ieder geval voor gezorgd, dat er een aantrekkelijk programma voor de deur staat.. Hierover werd gisteren een en ander besproken tijdens een persconferentie, welke gepresideerd werd door de heer Fischer, die met veel verve en geestigheid het programma ontvouwde.

Op Donderdag a.s. arriveren de gasten per vliegtuig. Een Commissie van ontvangst, o.l.v. Fechi Moron is op het vliegveld aanwezig. Ruben Yrausquin zal voor vervoer naar de stad zorgen.

In Hotel Americano is het Hoofdkwartier van de Conferentie gevestigd. Daar moeten de Gedelegeerden zich legimiteren.

De heer Moreno loofde de medewerking, welke men van de vreemdelingendienst ondervindt.

Vrijdagavond begint de conferentie met een receptie in de Curaçaose Sportclub. Op deze avond zal de Curaçaose Lionsvoorzitter Jossy Capriles de gasten welkom heten en dan het voorzitterschap aan de Heer dr. Julio Romero Marinco, lid van het Hoofdbestuur van de Internationale Lions Club overdragen.

Districtsgouverneur Roberto Badaracco zal het officiele gedeelte sluiten

Vrijdagmorgen gaat het gezelschap winkelen.

's Middags is er een „werkvergadering" waaraan uitsluitend door de Gedelegeerden wordt deelgenomen. Des avonds is er op Chobolobo een gezellige bijeenkomst.

De dames Jos Boddeus en Luci Pietersz; die tezamen een harmonikaduo vormen, de heer Jansen van Galen (piano) en een dansgroepje o.l.v. Mevrouw Licy de Boer verzorgen het culturele gedeelte.

Kranslegging

Zaterdagmorgen om half elf zullen de Venezolaanse Afgevaardigden een krans plaatsen aan de voet van het Brionmonument. Het comite dat zich hiermee zal belasten staat o.l.v. Joonchi Jonkhout. Daarna gaat het gehele gezelschap, naar het Bolivarmonument waar de Curaçaose Lions een krans zullen leggen. Spreker bij deze plechtigheid is de Heer Jossy Capriles.

Zaterdagavond volgt dan een gala-bal op Piscadera. Tijdens dit bal zal uit de Afdelings-Lions koninginnen, een Districtskoningin worden gekozen. Ook zal er dan een nieuwe districtsgouverneur gekozen worden.

Zondag biedt de directie van de C.P.I.M. n.l. een barbecue aan. Des morgens zwemmen op Brakkeput, waar de C.P.I.M. bovendien nog zorgde voor een speciaal buffet. Curaçaose wiri en orgelmuziek ontbreken niet. Zoals we zien, een aantrekkelijk programma.

VERKIEZINGSUITSLAGEN VASTGESTELD

Het Hoofdstembureau kwam hedenmorgen 10 uur in zitting bijeen ter vaststelling van de verkiezingsuitslagen. De voorlopige uitslag werd officieel goedgekeurd, de verkiezingsuitslagen zijn dus definitief.

HARINGWEEK

Eind van de maand zal er in het restaurant Hato een haringweek worden georganiseerd. De KLM n.l. voert de haring in tonnetjes aan en in het restuarant kan men dan verse Hollandse nieuwe haring consumeren.

DANK AAN POLITIEMANNEN

Wanneer er een categorie van ambtenaren is, die tijdens de verkiezingen zich verdienstelijk hebben gemaakt, dan is het zeker de politie mannen.

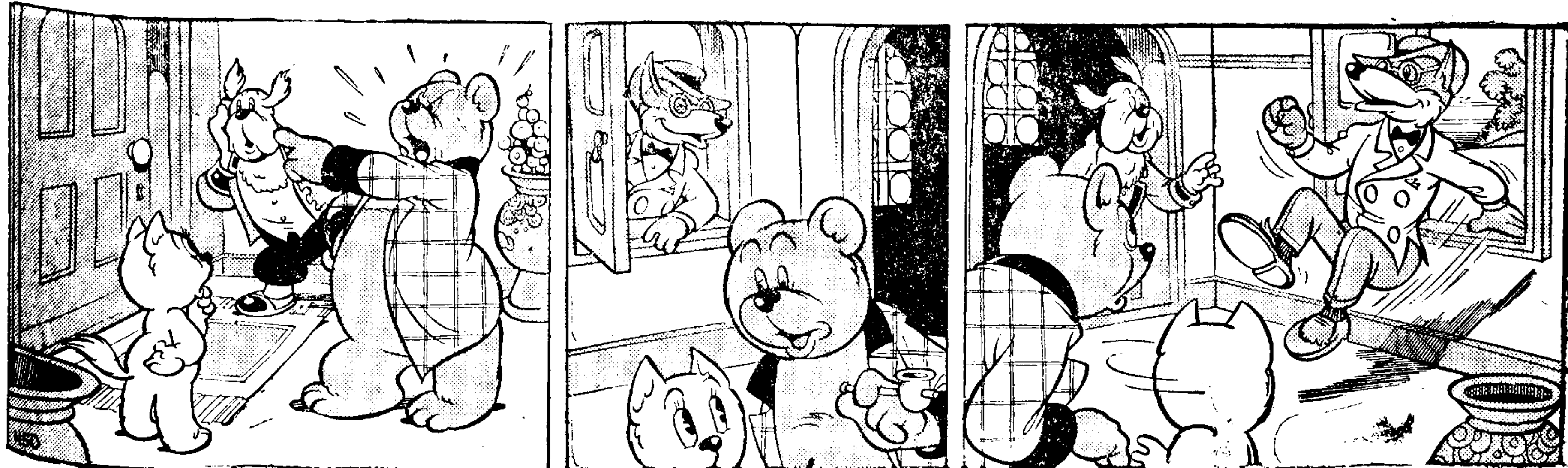
Niet alleen dat zij op de dag der verkiezingen zelve met voorbeeldige discipline tact en soepelheid een en ander hebben geregeld doch ook voor het feit, dat zij voor de verkiezingen zo vele uren hebben gemaakt.

Hoevele vergaderingen zijn er niet geweest? Hoeveel optochten zijn er niet door de partijen georganiseerd, waarbij de politie voor de regeling van het verkeer zorg droeg. En immer heeft de politie in deze verkiezingsdrukte de zaak volkomen onder de knie gehad.

Zij was in haar optreden rechtvaardig en beslist en heeft hiermede de waardering geoogst van een ieder, die met deze politie vergaderingen iets uitstaande had. Waardering, uit alle politieke kampen.

En dat is een compliment!

Olie B. Bommel stuit de vooruitgang

eze deur is en blijft gesloten!" riep heer Bommel. „Dit is een ht waar niemand in of uit gaat zonder mijn toestemming! at duidelijk? Heb jij het ook gehoord, Joost? Niemand komt meer binnen, begrepen? Ik heb er genoeg van!"

k heb het gehoord, heer Bommel," zei Joost. „Maar, met verlof....

een verlof!" riep heer Ollie. „Geen praatjes! Dit zijn orders! de grendels er op! Spijker die deur dicht!"

oost liep hoofdschuddend weg om spijkers te halen en heer wendde zich tot Tom Poes.

ie je, jonge vriend!" sprak hij. „Ik zal de wereld wel eens laten zien waartoe een getergde Bommel in staat is. Ha! Laat ze maar opkomen! Allemaal!"

„Dat is mannentaal!" zei een neusstem achter hen en toen ze verschrikt omkeken, zagen ze een vreemdeling door het open raam leunen.

„Als U die deur laat dichttimmeren, moet U de ramen niet vergeten — vervolgde de neusstem. „Ik bedoel — het raam stond open!"

En voordat heer Ollie iets had kunnen doen of zeggen sprong de vreemde over het kozijn naar binnen.

s naar El Salvador

Evenals Willemstad zijn er verkeersproblemen

door Oswald A. Chatlein
(ACJV vertegenwoordiger)

Salvador heeft in zijn eigen levensbehoeften kunnen voorzien steeds meer uit- dan ingevoerd. Door de aanwas der bevolking laatste tijd het probleem der overbevolking ontstaan. Dit leem tracht men het hoofd te bieden door intensievere benutvan de cultuurgrond, die op zichzelf reeds erg vruchtbaar is. dit doel voor ogen heeft men drie instellingen opgericht, de fee Association of El Salvador", de Compañía Salvadoreña del S.A." en de „Coffee Federation of Central America and Mexico".

ze léggen zich toe op de tenring van de landbouw door vending van kunstmest, de oging der exporten, versteviyan de banden tussen de e-exporterende landen in de den-Amerika en Mexico en de ie der verschillende problein de koffie-industrie. Het exportproduct van El Salr is de koffie.

e jongste oogst hiervan bedeg niet minder dan 70 miln kg. Verder worden in het nog verbouwd katoen, suiriet, mais, bonen, rijst, aarpelen, cacao en nog enkele ane gewassen.

oals eerder terloops werd operkt, biedt de hoofdstad, San vador, een bont stadsbeeld. Salvador is een wereldstad het klein, die snel uitgroeit. enorme mensenmenigte, grodeels vrouwen en van velernationaliteit, verdringt zich el overdag als 's avonds door rechtlopende „avenidas" en les" — een enkele maal otsvoets, maar steeds met de agdheid van de grote stad. sen al deze mensen tracht het - en ossenwagenverkeer zich weg te vinden. Wat de drukvan het autoverkeer betreft, San Salvador in niets voor Curaçao onder. Tijdens de piekuren doen zich dezelfde stemmingen voor als in de Breedestraat of op het Brionplein. Een ander opmerkelijk feit is, dat men er zo goed als geen versleten wagens aankomt. Zij zien er allemaal even goed verzorgd en zindelijk uit.

Moge men dit laatste beschouwen als een gevolg van goedkope arbeidskrachten, dan is dit toch niet helemaal juist. Over het algemeen is het volk zeer werkzaam, en wel vooral de vrouwen, die op straat, thuis of in café's steeds druk in de weer zijn. Dit moge weer een voortvloeisel zijn van de Latijnse of misschien Indiaanse mentaliteit; aan het feit doet het niettemin niets af.

De oorspronkelijke Indiaanse bevolking treft men in El Salvador niet meer aan. Deze is geheel verdwenen en van haar vroeger bestaan getuigt slechts weinig meer in dit land. Enkele Indiaanse typen komen hier en daar nog voor, met name in Izalco, een dorpje dat zijn naam ontleent aan een vulkaan, die nog in werking is, en waaruit nu en dan wat rook opstijgt. Doch ook deze typen zijn zo volkomen in de huidige bevolking opgenomen, dat men moeilijk van Indianen meer kan spreken.

Wereldstad

San Salvador maakt de indruk van een zindelijke stad. Met grote bezems trekken tientallen straatvegers er 's avonds op uit om hun stad op een nieuwe, drukke dag voor te bereiden. Prachtige gebouwen, die de afgunst van menige andere plaats zouden opwekken, rijzen als paddestoelen op uit de grond.

De waarde van de grond is dan ook in de laatste vier jaar wel vertienvoudigd. Een bouwwoede heeft zich van de inwoners meester gemaakt. Fortuinen moeten er zijn besteed om die prachtige villa's in de Avenida Roosevelt en de patriciershuizen bij het Parque Cuscatlán op te trekken. Een en ander heeft de regering ertoe geleid om een huurstop in te stellen, waardoor de huurders tegen al te exorbitante huurverhogingen worden veilig gesteld. Deze verordening loopt dezer dagen af en voorzover ons bekend, is nog niet in een nieuwe voorzien.

De nieuwe gebouwen zijn grotendeels van gewapend beton met het oog op aardbevingen, want San Salvador is niet altijd van natuurrampen verschoond gebleven. De laatste ramp, die de hoofdstad overkwam, was de aardbeving van 7 Juni 1917, toen de vulkaan San Salvador, die sindsdien niet meer in werking is geweest, de toenmalige hoofdstad ten dele vernielde. De huidige hoofdstad lag vroeger niet, waar zij nu te vinden is. In feite heeft men deze in de loop der eeuwen wel vijfmaal een andere ligging gegeven.

Schreven wij een poosje terug over zindelijke aanblik, die San Salvador biedt, een bezoek aan de Mercado Principal zou, als dit bepalend was voor onze indrukken, een volkomen wijziging in onze opvatting hebben teweeg gebracht. Nergens in de stad, zelfs niet in de smerige zoveelste Avenida Sur, is er een schilderachtiger beeld te vinden; maar ook nergens, ook niet in die zoveelste Avenida, die alle beschrijving tart, noch in de schamele achterbuurtcafé's, worden de eerste regels der hygiëne zo met voeten getreden, als hier. Niet slechts binnen de verschillende hangarvormige bouwwerken, die samen de markt uitmaken, maar ook daarbuiten op de trottoirs en soms ook op de weg wordt de koopwaar uitgestald en aan de man gebracht. Men kan zich indenken, dat een en ander geen appetijtelijke aanblik vertoont. Doch niet alleen in de Mercado Principal treft men dit aan. In de volksbuurten is dit een algemeen verschijnsel. Hier ziet men 's avonds de vrouwen zitten voor een open vuurtje, waar zij de begeerde „papulas" (een soort pannekoek van mais bereid) bakken.

Er zij echter direct opgemerkt, dat er ook tal van plaatsen zijn, waar de zindelijkheid in hoge ere wordt gehouden. Er gaan thans stemmen op in de pers om aan de verkoop van groenten, fruit e.d. op straat van overheidswege een eind te maken. Men ziet hierin terecht een gevaar voor de volksgezondheid. Tijdens ons verblijf lazen wij hierover een hoofdartikel in een hoofdstedelijk blad, waarin met Latijnse rhetoriek een en ander scherp werd gelaakt. Het zal vermoedelijk ook niet lang duren, of deze toestand zal tot het verleden gaan behoren. San Salvador zal dan misschien wat aan schilderachtigheid hebben ingeboet; aan de andere kant zal het in hygiënisch opzicht een stuk zijn vooruit gegaan.

Alcoholisme

Een ander probleem, dat de aandacht van de pers en de regering bezig houdt, is het alcoholisme. De „Diario Latino", een der grotere bladen van het land, put uit Britse statistieken de wetenschap, dat El Salvador op twee na het grootste alcohol-verbruikend land per zielental zou zijn. Uit eigen aanschouwing kan Uw briefschrijver vertellen, dat er een ongekend aantal drankgelegenheden is. Deze zijn doorgaans niet zo druk bezet en van echte dronkenschap is hem op zijn vele nachtelijke tochten niet veel gebleken, evenmin van straatschenderij in het algemeen. Dit is misschien toe te schrijven aan het feit, dat de politie, naar men ons vertelde, tegen hen streng optreedt.

Liever spijbelen

Er bestaat in El Salvador ook leerplicht. Hieraan gaat men soms twijfelen, als men het grote aantal kinderen van schoolgaande leeftijd op straat tegenkomt. Deze behoren kennelijk tot de armste groep inwoners, die hun kinderen liever laten spijbelen, als het jochie wat „centavos" aan de gezamenlijke verdiensten kan toevoegen. Tegen dit euvel zal van hogerhand uiteraard ook worden opgetreden.

Een ander opvallend feit is, dat, terwijl men overal druk aan het bouwen is, er in de gehele stad geen enkel modern schoolgebouw te bespeuren valt.

Wel is men bezig met de bouw van een nieuwe universiteitsstad, die natuurlijk hypermodern zal worden. Maar juist voor degenen, die het schoolgaan verplichtend is gesteld, wordt er bitter weinig gedaan. Het zou onnoemelijk jammer zijn als men juist deze jongeren die moderne behuizing zou onthouden, waar zij — gezien de huidige — in het vooruitstrevende, rijke El Salvador zeker recht op hebben.

SPORT

„SCHAKEN.

New York — In de eerste ronde van het internationale Wertheim Memorial-schaaktournooi te New York won de Nederlander dr Euwe in 37 zetten van de Amerikaan Fine.

In de tweede ronde speelde dr Euwe tegen de Belg O'Kelly de Galway remise.

ARUBA

EEN HEETHOOFD

Werd assistentie gevraagd ten huize van W.. Een zoon des huizes genaamd F. W. wilde in half dronken toestand het huisraad kort en klein slaan. Bij aankomst van de politie bleek hij reeds te zijn gekalmeerd doch beledigde een der agenten.

Proces-verbaal ter zake belediging zal worden opgemaakt.

WILDE RUZIE MAKEN

Werd assistentie verzocht voor een vechtpartij in de Rotterdam Bar te St. Nicolaas. Bij aankomst van de politie bleek dat een manspersoon genaamd L.P. door de barkeeper buiten de deur was gezet daar hij ruzie had gezocht met de bezoekers.

WERELDNIEUWS

Arabische verdedigingsplan

Damascus. — Hedenavond zullen in Bloedan bij Damascus besprekingen beginnen van de stafchefs van de Arabische legers. Een Syrische woordvoerder deelde mede, dat in de eerste plaats verwacht wordt, dat een verdedigingsplan tegen „Zionistische aanvallen tegen enige Arabische landen" zou worden voorbereid en dat tevens de algemene collectieve veiligheid besproken zal worden.

Mgr. Alfrink vertelt over zijn verleden en toekomst

Nijmegen — Kort na zijn benoeming heeft het ANP een onderhoud gehad met de nieuwe co-adjutor van kardinaal De Jong, mgr dr B. J. Alfrink, tot nu toe hoogleraar in de faculteit der godgeleerdheid met leeropdracht in het Hebreeuws en het Oude Testament aan de R.K. universiteit te Nijmegen.

Met gemengde gevoelens, zo vertelde mgr Alfrink ons, had hij de benoeming aanvaard, welbewust van de grote verantwoordelijkheid, welke deze kerkelijke waardigheid op hem legt.

Het zal nog wel enkele weken duren alvorens mgr Alfrink Nijmegen verlaat en de plechtige wijding zal geschieden. De coadjutor zal waarschijnlijk zijn zetel innemen in het aartsbisschoppelijk paleis aan de Maliebaan te Utrecht. Het ligt in het voornemen van kardinaal De Jong binnenkort Utrecht te verlaten en zijn intrek te nemen in het rusthuis der zusters van de congregatie van Onze Lieve Vrouwe van Amersfoort, onder Amersfoort, waar hij vroeger rector was.

Mgr Alfrink voelde zich in Nijmegen volkomen op zijn plaats. Hij prees het saamhorigheidsgevoel in de Nijmeegse universitaire gemeenschap, waar geen hoogleraar zich op een hoog en afgezonderd standpunt stelde. Node verlaat hij Nijmegen — maar met vreugdevolle toewijding zal hij de roepstem van zijn hoge plicht volgen, zo deelde hij ons mede.

Grote eerbied en diep ontzag heeft de nieuwe coadjutor voor de geestelijke en sociale opvattingen van kardinaal dr J. de Jong. De weg, door deze kerkvorst in de loop van zijn ambtsvervulling getekend en gevolgd, is volgens mr Alfrink, zo uitstekend en doeltreffend, dat geen opvolger eraan zou denken van deze weg af te wijken, vooral niet op het terrein van katholieke sociale actie, zielszorg, kerkebouw en het scheppen van juiste sociale verhoudingen. Hier werd zelfs een zeer veilige weg aangewezen.

De nieuwe co-adjutor is een geboren Geldersman. In 1900 werd hij geboren te Nijkerk. Hij deed de lagere studie aan het toenmalige klein-seminarie van het aartsdiocees Utrecht te Culemborg en zijn theologische studies in het groot-seminarium te Zeist-Driebergen.

Daarna studeerde hij in Rome op het proefschrift „Die Israelitische und Babylonische Jenseits Auffassungen" (opvattingen der Israëlieten en Babyloniërs over het leven na de dood).

Hoewel een wetenschapsman, wijdde hij zich na zijn terugkeer in Nederland ook aan de practische zielszorg. Hij stond geruime tijd midden in het parochiële leven. Gedurende de jaren 1930 tot 1933 was hij kapelaan te Maarssen en ging daar geheel op in het practische parochie-werk. Daarna is hij vele jaren professor in de theologie geweest aan het grootseminarie Rijssenburg te Zeist-Driebergen.

In 1945 volgde zijn benoeming tot hoogleraar in de godgeleerdheid aan de R.K. Universiteit te Nijmegen, een professoraat, dat hem zeer lief was geworden.

De nieuwe co-adjutor ontveinst zich niet de grote moeilijkheden van deze tijd, welke zijn toekomstige taak niet lichter maken. In volle godsvertrouwen en in veilig volgen van het voorbeeld van kardinaal De Jong aanvaardt de nieuwe co-adjutor, naar hij het ANP mededeelde, zijn taak.

Nederland in Korea.

's-Gravenhage — Het Nederlandse detachement in Korea is opnieuw in ernstige gevechten geweest. Na dagen van vermoeiende marsen onder hevige regens werd op 30 Mei een heuvelstelling bij Indje genomen. Bij een scherpe aanval de volgende dag slaagden de Noordelijken erin door te breken, maar konden door een reserve-compagnie worden teruggedreven. In gevechten van man tegen man vielen aan Nederlandse zijde 14 doden en verscheidene gewonden.

De Amerikaanse commandant heeft het Nederlandse detachement grote dank en waardering betuigd voor de bijzondere prestaties.

„De Fietsendief," een uitstekende film

Zij, die de sublieme verfilming van een menselijke tragedie nog op prijs weten te stellen, zullen door de regisseur de Sica ruimschoots beloond worden, daar hij met veel kennis van zaken zeer vele snaren van het menselijk gemoed op geraffineerde wijze heeft bespeeld. Aangezien in deze film geen filmsterren, doch normale mensen optreden, heeft het verder weinig zin namen te noemen.

Een werkloze in Rome kan na twee jaar steun een baantje krijgen als aanplakker, op voorwaarde, dat hij zèlf over een fiets beschikt. Hij heeft er een, in de lommerd, maar hij ziet kans 'm te ruilen voor zijn beddegoed. Gretig begint hij zijn nieuwe leven, maar terwijl hij staat te plakken wordt de fiets gestolen. De volgende morgen — het is Zondag — gaat hij met zijn tienjarige zoontje op zoek in de wijk van de dieven en de opkopers — een grauwe, wanhopige tocht, die op niets uitloopt. Bij het stadion staan duizende fietsen. Hij probeert er een te stelen, wordt door voorbijgangers gegrepen, krijgt een pak slag en mag dan doorlopen, omdat de eigenaar het zo'n soesah vindt, ook nog naar de polotie te gaan. Met zijn zoontje aan de hand sloft de man verder en verdwijnt in de menigte.

De film werd bekroond op de Biennale van Venetië het festival te Knocke en dat te Locarno, terwijl zij in Nederland het praedicaat „Film van de maand" verwierf. Zelden is zoveel eer, zó terecht betoond. De film behoort tot het beste, wat ooit vertoond werd.

Er is een grote warmte in deze film. Nergens zakt zij af naar de épaterende grimassen van het Franse pessimisme of de chirurgische koelheid der beste Engelse films. En het weeë sentiment dat meestal achter de Amerikaanse ferme jongens-toon trilt en alles vervormt tot een schijnwereld, waarin je benepen op visite zit, is wel eindeloos ver verwijderd van de waarachtigheid waarmee „De Fietsendieven" ons overrompelt.

De zwerftocht van die schlemielige vader met dat kostelijke zoontje aan de hand, voert langs een eindeloze reeks van prachtige rake scènetjes — elk voor zich kleine tragi-comedies, vol menselijke echtheid.

Het blijde terughalen van de fiets uit de lommerd, de ijle gelukssfeer van die eerste morgen, voor het werk begint, de wanhoop na de diefstal, de dodelijk scherp gegeven sfeer op het politiebureau waar de aangifte van deze arbeider niet de geringste indruk maakt, het overleg met een vriend, die, in het Volksgebouw, aan 't repeteren is voor een feestavond, en dan, de volgende morgen, in alle vroegte, die speurtocht naar de naald in een hooiberg — ondernomen door vader en zoon. Als ze de heler gevonden hebben in een godsdienstige weldadigheidsbijeenkomst, die met een zachte, maar volstrekt dodelijke humor wordt bespot, weet hij tóch nog te ontkomen.

Ge krijgt geen opgewekte leugens voorgezet, maar een stuk grauwe armoe dat even beklagenswaardig eindigt als het begon.

SURINAME

Begroting van Uniezaken.

's-Gravenhage —Gisteren is in de Tweede Kamer de behandeling begonnen van de begroting van het departement van Uniezaken en Overzeeese Rijksdelen. Van de sprekers, die tot nu toe in eerste termijn het woord hebben gevoerd, werd ten aanzien van West-Indie door de heer Van de Wetering (Chr. Hist.) gesproken over de Surinaamse landbouwbelangen en gevraagd welke maatregelen zijn genomen om emigratie naar Suriname te bevorderen, waarbij de heer Van de Wetering bijzondere aandacht vroeg voor de sociale voorbereiding.

Geheimen der Zeebodem

Onder de waterspiegel is het bij lange na niet altijd peis en vree. De meeste vissen leven van vis, behoren dus tot de klasse der rovers, en dat betekent, dat er dikwijls danig gevochten wordt. Klopjachten van geelstaarten of jagers, sluiptochten van de barracuda, gevechten van man tegen man, zijn aan de orde van de dag. Vissen, die in hinderlaag liggen of zich verdekt opstellen, gereed tot een aanval, ziet men bijna bij iedere duiktocht. Heel de onderwatersamenleving is berekend op overval en verweer. En dan zien wij de zee nog altijd op zijn kalmst. Rij maar eens 's avonds laat met een auto in het pikdonker vlak langs de kust, en laat dan het volle licht over het water schijnen. Als sprinkhanenwolken schieten scholen kleine visjes met luid gedruis uit het water, soms springen ze in wilde angst alle kanten heen. Dikwijls komt het voor, dat zodoende honderden visjes de kant op vluchten, en men ze met de hand kan vangen.

TERREUR EN ANGST IN DE VISSENWERELD.

In een dergelijke wereld is natuurlijk het leven van de kleine man het hardst. Ik denk hier aan tal van kleinere visjes, die noch over kracht, noch over wapens, noch over camouflagemiddelen beschikken: Maulo's, masbangu's, onbekeins, traki-traki's, babilochi's en zovele anderen. Uit pure angst sluiten ze zich aaneen, of nemen hun toevlucht tot schuilkelders, waar ze ongeveer heel hun leven doorbrengen. In holen en onder breedgebladerde koralen kun je ze vinden.

Het gelukkigste leven leiden de visjes, wier vlees geen smaak heeft. U moet namelijk weten, dat roofvissen — anders dan men van piraten zou verwachten — erg kieskeurig zijn opgevoed. Ze believen heus niet alles. Vandaar dat stelchi's, ladronchi's, macamba's, habon's en peepchi's een leven als een prins hebben.

PAUL VAN VENLO.

uur.

INDONESIE

RAPPORT AAN KABINET OVERHANDIGD.

Djakarta — Heden zal het rapport van de Indonesische staatscommissie voor het in beschouwing nemen van de R.T.C.-overeenkomsten haar rapport aan het kabinet overhandigen. In wel ingelichte kringen wordt vernomen, dat het rapport adviezen bevat, welke o.a. strekken tot opheffing van het Unie-statuut, het cultureel accoord, tot oplossing van het vraagstuk-Irian en de procedure tot nationalisatie van de Circulatiebank. Opheffing van het Unie-statuut dient volgens welingelichte kringen te geschieden op een speciale conferentie. Men meent, dat de opheffing niet losgemaakt zal kunnen worden van het vraagstuk-Irian. Het Hoge Commissariaat zou ambassade worden. Volgens het advies zou het Unie-statuut dienen te worden omgewerkt tot een vriendschapsverdrag en andere R.T.C.-overeenkomsten tot incidentele verdragen.

AGENDA

WEST-END: „De fietsendieven" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The clay pigeon" 19 en 21 uur.

ROXY: „The time of thei rlives" 19 en 21

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Excelsior**, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica Central, Bredestraat 45 (O.), tel. 3281.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster v.d. Hombergh**, Marktstraat 1, tel. 1836.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 „La hora Dominicana"; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.15 Reportage van de voetbalwedstrijd Nederland — Noorwegen; 20.52 Avondgebed; 20.57 Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor de Jarigen; 18.00 Lotex; 18.15 C.C.S.; 18.25 „Fun with Music"; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassieken; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Adfeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351 —2141; Hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843—4; S. H. Tiesma, tel. 2030.

Materialen Afdeling: H C. Engelsman, Groot Kwartier 75, tel. 2265.

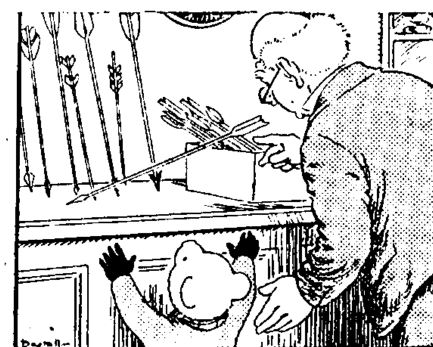
C.S.M

Rederij: P. J. Hesper, tel. 2710.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur A.Bloemink, tel. 2288; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: A. van Hosselt, tel. 2468.

Rupert en de pijlen

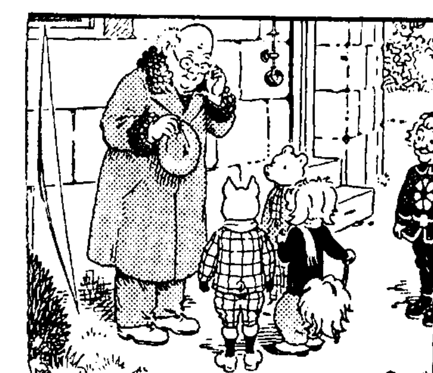

21. Professor Donshaar antwoordt glimlachend: „Ik geloof, dat ik je mijn geheim zal moeten toevertrouwen". Dan staat hij op en brengt Rupert naar een kamer waar tientallen pijlen staan. Ze zijn allemaal heel mooi, hoewel ze allemaal van elkaar verschillen. Rupert kijkt zijn ogen uit.

„O, wat 'n pracht verzameling?" roept hij uit. Heeft U ze zelf gemaakt? Waar zijn ze voor?"

De oude Professor kijkt hem glimlachend aan. „Dit is mijn geheim", zegt hij. „Ik heb het idee, dat men over de hele wereld genoeg begint te krijgen van bommen, geweren en oorlogsschepen. Men zou eens kunnen terugkeren tot pijl en boog, daarom neem ik alvast proeven en tracht te weten te komen, welke pijlen de beste zijn".

Rupert vindt hem toch maar een rare Professor „Hoe kan iemand nu denken, dat we over enkele jaren weer net als de Indianen met pijl en boog zullen schieten", wil hij zeggen.

22. Hij krijgt er evenwel de kans niet toe, want de Professor pakt hem bij de hand en brengt hem naar de tuin voor het huis, waar Papzak en Ping-Pong intussen zijn aangekomen.

„Zo, zo, zijn jullie daar eindelijk. Het viel zeker niet mee zo'n lange weg af te hollen. Jammer, dat mijn pijl jullie pret bedorven heeft. Rupert vertelde me daarnet, dat jullie zo fijn aan het spelen waren". Met deze woorden worden ze door de Professor begroet en daarom voelen ze zich direct op hun gemak. 't Is heel wat anders dan bij die norse Simon Chimp. Maar het mooiste komt nog. Professor Donshaar gaat verder: „Jullie kunnen elk een nieuwe bal van me krijgen, als je me een grote dienst wilt bewijzen. Ik heb n.l. net een pijl afgeschoten en die heb ik nog niet terug. Kijk eens, of je hem vinden kan".

23. Tenslotte neemt hij hen mee naar boven. daarvoor moeten ze verschillende trappen op.

Hoewel een oude man, is hij even vlug en lenig als de drie kleine baasjes. Het klimmen schijnt hem helemaal niet te vermoeien en dat vinden ze toch zo fijn. Ze trippelen hem vrolijk achterna, al schijnt er geen eind te komen aan al die treden. Als ze boven op het platte dak van het vreemde huis zijn aangekomen, zijn ze dan ook buiten adem.

„Hier neem ik proeven met mijn nieuwe pijlen", legt Professor Donshaar uit. „Ik schiet ze altijd zo af, dat ze op mijn terrein terecht komen, maar deze drie pijlen vlogen hoger dan ik verwacht had. De wind moet ze hebben meegesleept naar Notenbos".

„Ha, nu weet ik hoe het gebeurd is", roept Rupert uit. „'t Is een geluk, dat ze niemand geraakt hebben".

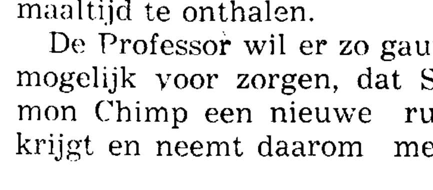

24. Terwijl ze de trappen weer afgaan, krijgt de dwerg opdracht Rupert en zijn beide vrienden op een stevige maaltijd te onthalen.

De Professor wil er zo gauw mogelijk voor zorgen, dat Simon Chimp een nieuwe ruit krijgt en neemt daarom met- een afscheid van hen.

Ze blijven dus alleen achter met de dwerg, die niet alleen de heerlijkste spijzen weet op te dienen, maar ook 'n echte grappemaker blijkt te zijn. Hij houdt hen aangenaam bezig, zodat ze zich geen ogenblik vervelen.

Maar het wordt zo zoetjes aan tijd om op te stappen en weldra zijn ze op weg naar huis. Het kleine kereltje loopt een eindje met hen mee tot aan de Gemeenteweide kont[...] „Vergeet die derde pijl niet", zegt het kereltje voordat hij teruggaat. „We zullen net zo lang zoeken tot we hem vinden", verzekert Rupert hem.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

De eindeloze twisten der protestantse theologen, waarvan elk het woord Gods beter begrijpen wilde dan de andere; het rumoerige ongeboden leven der studenten, dat in die tijd de Hogeschool in een kwade roep bracht, stonden hem tegen. Toch vond hij er ook stille, vooruitstrevende kameraden en ijverige leraars, die hem op de weg van het weten voort hielpen. Met geestdrift verdiepte hij zich in de geschriften der oudheid, bijzonder in de studie der Griekse taal, die voor hem een nieuwe wereld van heerlijk grote helder- en diepdenkers ontsloot. In deze geesteswereld verdiepte hij zich te ijveriger, naarmate hem het gekijf der jongeren meer afstiet.

Toch was hij van de noodzakelijkheid en de zegen der „Reformatie" overtuigd, maar niet van die reformatie,welke hij voor zijn ogen zag, doch van een hervorming, zoals hij zich vol geestdrift droomde op de werkelijke grondslag van het Evangelie; rein en zuiver en verheven boven elk meningsverschil, moest een vernieuwd Christendom gegrondvest worden; een gemeente van broeders, alle één van hart en één van zin, deemoedig, rein waar, één in het geloof, één in liefde. Dat was het ideaal, dat de jongeling voorzweefde, aan welks verwezenlijking hij werken wilde, als hij maar eerst tot man gerijpt zou zijn.

Uit deze gedachtenwereld was hij plotseling en op ontzettende wijze opgeschrikt door de tijding van de verschrikkelijke dood, die zijn vader gestorven was.

Groot was zijn smart over het pijnlijke verlies, zijn afgrijzen voer de gruwzame, ongehoorde misdaad. De krachtige, energieke vader was de liefde en trots van zijn kindsheid en jeugd geweest, de verpersoonlijking van alles wat waar en goed, loffelijk en navolging waard was.

Niet te vullen was de leegte, die door een moorddadige hand in zijn leven was geslagen.

Uit zijn diepe rouw om de geliefde vader, schrikte hem kort voor Kerstmis de tijding op, dat Hendrik de jager, verdacht van de moord, in de kerker lag en zijn veroordeling wachtte. Zonder aarzelen had Johan zich op weg begeven en was op de koude, korte winterdagen door ondergesneeuwde dalen en over ijzigkoude hoogte naar de geboortestreek getrokken. Hendrik een moordenaar — de moordenaar van zijn vader! Nooit kwam het bij de trouwe vriend op, zo iets afschuwelijks te geloven. Hij, de zoon van de vermoorde, wilde voor de rechters treden en zelf ten gunste van de aangeklaagde spreken; naar hem moesten ze wel luisteren, hèm wel geloven, als was de last der bewijzen ook nog zo bezwarend!

Toen Johannes moe en afgemat door zijn vermoeiende tocht op Kerstavond in Wiesensteig aangekomen was, had hij het stadje in algemene opwinding gevonden door Hendriks geheimzinnige vlucht.

„Hoe kon hij vluchten, als hij onschuldig was! En onschuldig is hij; ik sta voor hem in", riep Johan zijn grootvader Hans Rieter toe, naar wiens huis hij het eerst zijn schreden gericht had.

„Ook ik ben van zijn onschuld overtuigd: toch dank ik God, dat hij ontkomen is", antwoordde de grijsaard. „Slechts de vlucht kon hem van een dood door beulshanden redden. Het vonnis was geveld kort na de feestdagen zou hij terechtgesteld worden".

Dan was het vonnis vals en de terechtstelling zou een misdaad geweest zijn".

Er is veel onrecht in de wereld, mijn zoon, en ik heb daarvan meer gezien in de laatste zeven jaren, dan in de voorafgaande zeventig. Het lijkt me haast alsof onze heer God het bestuur der wereld uit handen gegeven heeft. Maar het schijnt slechts zo. Te zijner tijd zal de Heer opstaan en hulp zenden".

„God geve het. Amen!"

In het huis zijner stiefmoeder kon de student het niet uithouden. Het was hem onverdraaglijk te horen, hoe ze Hendrik smaadde en hem voortdurend van de moord beschuldigde, hoe ze raasde, dat hij door zijn vlucht de welverdiende, schandelijke dood door beulshanden ontkomen was.

Toen Johannes haar rustig voorhield: „Maar geef me dan toch uw bewijzen, moeder", was ze in onbeschrijfelijke woede losgebroken en had alle burgers, die voor het gerecht ten gunste van de jager opgetreden waren, met de afschuwelijkste smaadwoorden verwenst vooral Hans Rieter, de grootvader van haar stiefkinderen.

De geheimzinnige kamer

In de nabijheid van Augsburg woonde eens op een kasteel een edelman, die zich in ieders achting verheugen mocht. Hij was een trouwe, liefhebbende echtgenoot, en toch had hij iets vreemds over zich, waardoor hij nog al eens het onderwerp van goed- of afkeuring der mensen was. Op de dag van zijn huwelijk, toen hij zijn godsdienstige gemalin de verschillende sleutels van het kasteel ter hand stelde, hield hij de sleutel van een kamer in zijn bezit, en zei tot haar: „Zo lang als ik leef moogt gij deze kamer niet betreden".

Het was het dienstpersoneel bekend, dat in die kamer geen enkel meubelstuk stond, en dat de kale muren geheel bedekt waren met schilderijen, heilige mannen en vrouwen voorstellende, maar op de achtergrond bevonden zich twee grote deuren die met ijzeren grendels gesloten waren en toegang verleenden tot een onbekende ruimte.

Er ging bijna geen dag voorbij, waarop de edelman zich niet in deze kamer afzonderde, en gewoonlijk kwam hij in geheel andere stemming er uit terug, dan waarmee hij ze betreden had. Was hij somwijlen vrolijk en opgeruimd er in gegaan, dan zag men hem ernstig terugkomen, en hoe vaker hij er in ging, des te stiller, teruggetrokkener en godsvruchtiger werd zijn levenswijze, waardoor zijn ondergeschikten reeds als zij hem van verre zagen aankomen, hem met een zekere eerbied tegemoet gingen en hem groetende, bijna als een heilige beschouwden.

Zo was het echter niet met zijn gemalin gesteld, want meermalen bespiedde zij hem als hij naar de kamer ging. Zij hoorde dan duidelijk het openschuiven der vleugeldeuren en hem spoedig daarna in tranen uitbarsten. Daardoor kwam zij tot de veronderstelling, dat, wat in vroegere tijden volstrekt niet zeldzaam was, hier een gevangene was opgesloten, die slechts met water en brood gevoed werd.

Meermalen had zij haar gemaal gesmeekt, hàar toch het geheim van deze kamer te onthullen, maar een onverstoorbaar stilzwijgen was zijn enigst antwoord.

Na een twintigjarige echtvereniging werd hij ernstig ziek, zodat hem de heilige sacramenten moesten worden toegediend.

Nadat hij die met voorbeeldige onderwerping aan Gods heiligen wil, ontvangen had, sprak hij tot zijn gemalin:

„Nu is de tijd aangebroken, u met het geheim van de kamer bekend te maken. Hier zijn de sleutels, en ga er binnen; intussen zal ik bidden".

Met bevende hand stak zij de sleutel in het slot en duwde de deur open; vervolgens ontsloot zij ook het zware hangslot, dat aan de grendel hing, en schoof de vleugeldeuren ter zijde.

En wat stond er voor haar ogen?

Een kruis, dat bijna tot aan de zolder reikte, en daaraan het levensgrote beeld van de stervende Verlosser. Aan zijn voeten stond de smartvolle moeder, met tranen op de wangen, in een zwart rouwkleed met een kroon op het hoofd en een dolk in het hart, maar met een gelaat, vol van liefde, doch tevens ook van weemoed en smart.

Men kan zich voorstellen welk een indruk deze aanblik op het hart van de vrome gemalin maakte. Zij viel op haar knieën, want zij vermoedde, dat deze plaats een bidplaats was, een genadeoord, waar een grote bekering de oorsprong van was.

En zij bedroog zich niet. Want toen zij aan het sterfbed teruggekeerd was, sprak haar gemaal: „Spoedig zal ik U niet meer zien, en als God mij tot zich geroepen heeft, breng dan onze kinderen in die kamer en zeg hun Dit is de plaats, waar uw vader tot inkeer gekomen is, waar hij geleerd heeft iedere gelegenheid tot zondigen te vermijden, zijn kruis te dragen en God te beminnen.

Hij schaamde zich niet haar te bekennen, dat hij vroeger een losbandig leven had geleid en velen ergernis gegeven had: dat hij op zekere dag naar deze door zijn brave ouders vroeger opgerichte Calvariegerg gegaan was, met een bijl in de hand, om kruis en beelden in stukken te slaan, maar dat één enkele blik op de Moeder van Smarten de reeds opgeheven bijl uit zijn handen had doen vallen, terwijl hij, op de knieën gezonken, een diep berouw in zijn binnenste had voelen ontwaken.

Het beeld van de Gekruisigde en van de Moeder van Smarten was voor hem een schat van genade geworden.

Hoe is die?

EEN EREWOORD WORDT DUUR BETAALD.

Jan: „Kun je mij drie gulden lenen?"
Piet: „Ja, maar ik moet ze op je erewoord terug hebben".
Jan: „Goed, maar maak er dan een tientje van, want onder de tien gulden geef ik mijn erewoord niet".

IN DE KEUKEN.

Mevrouw: „Kan ik je helpen, Bertha?"
Dienstbode: „Neen, mevrouw, ik heb het vandaag veels te druk

AAN DE BETERE HAND.

Dokter: „En hoe gaat het op het ogenblik met de slapeloosheid?"
Patiënt: „Het gaat beter dokter, verleden week moest ik nog tot 5498 tellen eer ik de slaap kon vatten, maar gisteren avond bracht ik het slechts tot 5491".

* * *

Jantje had pianoles. Opeens gaat de deur open en steekt moeder het hoofd door de kier.

„Jantje" kribbigt moeder, „je moet een beetje vlugger spelen, de les kost 3 kwartjes per keer.

VADER BIJ THUISKOMST.

„Dag liefste, wat eten wij en hoe is het met Jantje?"

Vrouw: Karbonaden en mazelen.

MISVERSTAND.

„Goed, ik neem je aan, je kunt bij mij komen werken!"

„Werken? Ik dacht dat U een opzichter nodig had".

* * *

Meester: „Gerrit, hoeveel tanden en kiezen heeft een mens?"
Gerrit: „32, meester".
Meester: „En welke komen het laatste?"
Gerrit: „De valse, meester".